

Zarzut czwarty, dotyczący pkt 55 zaskarżonego wyroku, jest oparty na przeinaczeniu uzasadnienia decyzji z dnia 29 maja 2017 r.

Zarzut piąty, dotyczący pkt 56 zaskarżonego wyroku, jest oparty na przeinaczeniu zarzutu skargi odnoszącego się do niedopełnienia obowiązku uzasadnienia.

Zarzut szósty jest oparty na sprzeczności między pkt 81 i 83 zaskarżonego wyroku.

Zarzut siódmy, dotyczący pkt 84 zaskarżonego wyroku, jest oparty na wypaczeniu argumentacji, na nieprawidłowej ocenie materialnoprawnej wynikającej z niekompletnego przeanalizowania akt sprawy, a także na niewystarczającym charakterze odpowiedzi Sądu na argumentację wnoszącej odwołanie.

**Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 9 października 2019 r.
w sprawie T 713/18, Esim Chemicals / EUIPO, wniesione w dniu 10 grudnia 2019 r. przez Esim
Chemicals GmbH**

(Sprawa C-902/19 P)

(2020/C 161/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Esim Chemicals GmbH (przedstawiciele: I. Rungg, Rechtsanwalt, I. Innerhofer, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 3 marca 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) nie przyjął odwołania do rozpoznania i obciążył Esim Chemicals GmbH jej własnymi kosztami.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Steiermark (Austria) w dniu 16 grudnia 2019 r. – Fluctus s.r.o. i in.**

(Sprawa C-920/19)

(2020/C 161/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Druga strona postępowania: Landespolizeidirektion Steiermark

Przy udziale: Finanzpolizei Team 96 für das Finanzamt Deutschlandsberg Leibnitz Voitsberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przy ocenie niedopuszczalnych praktyk reklamowych koncesjonariusza sformułowanych przez Trybunał Sprawiedliwości w utrwalonym orzecznictwie w przypadku państwowego monopolu w zakresie gier losowych istotne jest, czy w całościowej ocenie w relewantnym okresie faktycznie nastąpił wzrost rynku gier losowych, czy też wystarczy już, że reklama ma na celu zachęcanie do czynnego udziału w grze, w szczególności poprzez banalizację gry, kształtowanie pozytywnego jej obrazu związanego z faktem, iż uzyskane przychody przeznaczają się na działalność leżącą w interesie ogólnym, lub poprzez zwiększenie atrakcyjności gry za pomocą chwytliwych haseł reklamowych kuszących znacznymi wygranymi?

- 2) Czy art. 56 TFUE należy ponadto interpretować w ten sposób, że praktyki reklamowe monopolisty w przypadku ich zaistnienia w każdym razie wykluczają spójność systemu monopolu, czy też w przypadku odpowiedniej działalności reklamowej podmiotów prywatnych monopolista ze swej strony może także zachęcać do czynnego udziału w grze, w szczególności poprzez banalizację gry, kształtowanie pozytywnego jej obrazu związanego z faktem, iż uzyskane przychody przeznacza się na działalność leżącą w interesie ogólnym, lub poprzez zwiększenie atrakcyjności gry za pomocą chwytliwych haseł reklamowych kuszących znacznymi wygranymi?
- 3) Czy sąd krajowy, który w ramach swojej właściwości musi stosować art. 56 TFUE, na mocy własnych uprawnień decyzyjnych zobowiązany jest zapewnić pełną skuteczność tych norm, nie stosując wszelkich jego zdaniem sprzecznych z nimi przepisów prawa krajowego, nawet jeżeli w postępowaniu konstytucyjnym potwierdzono ich zgodność z prawem Unii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 18 grudnia 2019 r. — FMS i FNZ / Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Sprawa C-924/19)

(2020/C 161/27)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FMS i FNZ

Strona pozwana: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) [nowa podstawa niedopuszczalności]

Czy zawarte w art. 33 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. ⁽¹⁾ w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur ochrony międzynarodowej”) przepisy dotyczące wniosków niedopuszczalnych należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie takiemu uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym złożony w ramach procedury azylowej wniosek jest niedopuszczalny, jeżeli wnioskodawca przybył na Węgry przez państwo, w którym nie jest on narażony na prześladowanie lub na ryzyko doznania poważnej krzywdy lub w którym zapewniony jest odpowiedni poziom ochrony?

- 2) [prowadzenie procedury azylowej]

- a) Czy art. 6 i art. 38 ust. 4 dyrektywy w sprawie procedur ochrony międzynarodowej oraz motyw 34 tej dyrektywy, które ustanawiają obowiązek rozpatrzenia wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w świetle art. 18 karty praw podstawowych (zwanej dalej „kartą”), należy interpretować w ten sposób, że organ państwa członkowskiego właściwy w sprawach azylu powinien zagwarantować wnioskodawcy możliwość wszczęcia procedury azylowej w przypadku, gdy nie przeanalizował on wniosku o udzielenie azylu co do istoty powołując się na podstawę niedopuszczalności, o której mowa w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, a następnie nakazał powrót wnioskodawcy do państwa trzeciego, które jednak odmówiło jego przyjęcia?
- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie prejudycjalne 2 a) sąd odsyłający chciałby wiedzieć, jaka jest dokładna treść tego obowiązku? Czy wiąże się on z obowiązkiem zapewnienia możliwości złożenia nowego wniosku o udzielenie azylu, wyłączając tym samym negatywne skutki kolejnych wniosków, o których mowa w art. 33 ust. 2 lit. d) i art. 40 dyrektywy w sprawie procedur ochrony międzynarodowej, czy też wiąże się z wszczęciem lub prowadzeniem z urzędu procedury azylowej?